

Zumalista ja Hengellistä

S i r t t ä ,

Ensimmäinen.

Eläisän olen maan mulda, 2c.

B. kuin: Haudatkamme ruumis tämä, 2c.

Toinen.

HEKra! jo duomioll' tule, 2c.

Kolmas.

Nyt on aika rietan, ramban, 2c.

B. kuin: Erkos ole ihmis parka 2c.

Neljäs.

Opet minua HEKra! 2c

B. kuin: Jesust sielun hala, 2c

Viides.

Minull' Jesu! puhdas sydän luo, 2c.

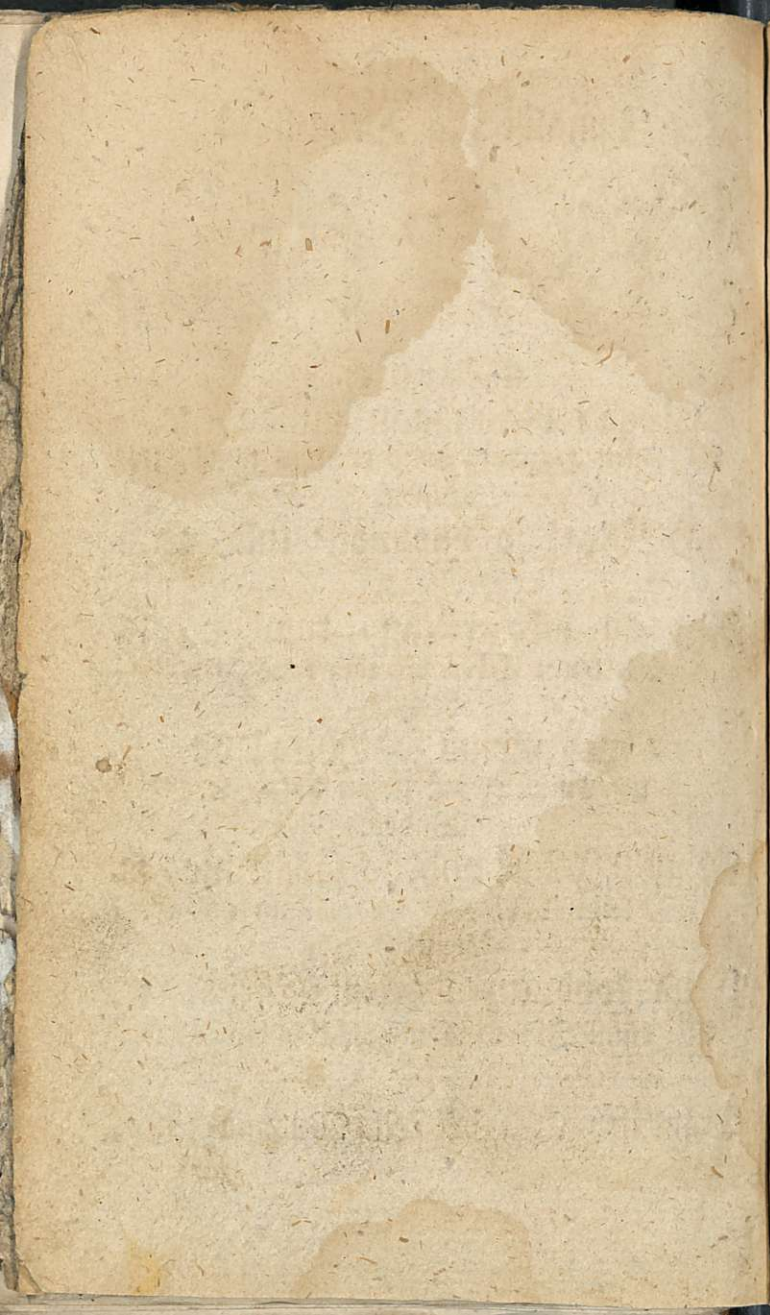
B. kuin: Nyt päivä edeskulun on, 2c.

Kuudes.

Minun lohdutuksen Jesu Christ! 2c.

B. kuin: Isä meidän ylhäll' Täivas, 2c.

Prändätty WASSA WUONNA 1781.



Esimmäinen.

Släisän olen maan mulda, O Herr! rukoillen sulda, Mut ett ajattelisin tätä, Eläisän tääll ennen hätä.

2. Koska sielu ruumist lähte, O ihminen tätä hetke! Ruumis parka on woimaton, Sangen heikko, liikkumaton.

3. Sielu on Engelein ilos, Ja ijankaikkises elos, Jumalan julkises kädessä, Ei misäkän waiwas, hädäs.

4. Ruumis hän haudasa maka, Ei hän madotst ole waka, Syndisen ruumin he syöwät, Pimiäsä haudas sywäs.

5. Uhdas sängy meill' annetan, Hautaan majasta kannetan, Mailman menost eroitetan, Ystävät kaikk' tänn' jätetän.

6. Tämä ombi surullinen; Waan se ombi riemullinen, Että Christus herättämän Tule, iloon erittämän.

7. Silloin hän omansa otta, Taiwan iloon kansans tuotta, Josa on lakkamaton ilo, Ja ijankaikkinen elo.

Toinen.

Herra! jo duomitoll' tule, Ja armollinen ole, Jokainen mailmas sure, Mut murhen tähden toden, Kowin kairri ahdisteta, Ja surun kansa waiwatan, Kuorma kowa päälle paunan.

2. Synnit suuret tapahtuwat, Meidän kauttam

Kauttam maissmas, Jost sydämet wawahstu-
wat; sillä ne owat julinat, Kosto päivä tu-
le kohta, HERran korvan duomion tuotta,
Ehkä pitkä odotta liene.

3. O Jesu ole armias! Meidän waiwais-
ten kohtan Ole laupias ja ki karmias, Bot-
kas kautta sen puhtan, Ota meit omiais
joukkon, Eroita seurasta pahain, Jotta
duomitan todest.

4. Useta oiktall' puolesles, Wuohden pa-
hinden parist, Temma duomiold ja tuone-
last, Taiwan ilon meit wahwist, Ota sun
sunattuis sekaan, Engelittes kansa pian,
Unhotain syndin ja wilkan.

5. Siellä sinua kijtämme, Jesusta Poika
pyhä, Korkiat henge yllistämme, Pohduttaja
hyvä, O Kolminaisuus ylin, Olkon sinull'
kuunia juuri, Nyt ja ijankaikkisest juuri.

Kolmas.

Syt on aika rietan, ramban, laiskan
lamban Nosta synnin sonuasta,
Ulk' on nosta synnin yöstä liban
työstä, Mustan miehen masasta.

2. Jo on aika! riennä, Karke lammias
parke Häijän korvan korwesta, Ulk' on kul-
le kuoltoa kujast, pyrki lujast Bojes pirun
parwesta.

3. Koska Sielun Paimen Tatwast, Je-
sus waiwast Erynyttä lammastans Huuta,
nosta

noista synnin ruopast kuollon ruopast Pa-
lautta pahudest.

4. O mun lamban, sielit parkan! Mitäs
karkan' Olet kauwas minuista? Tiedär lam-
ban! ketäs seurat jalopeura, Murhamiest
wihollista.

5. Luowu pian! jos ets' luowu, jos ets'
joutu, Suutu suden seurasta: Hän sur
ryöstä, Kexi, nylke, fito, sylke, Paista,
poltta, teurasta.

6. Ah mun Lamban! kirut sinus, Mi-
nä Jesus Olen oikia Paimenes. M'ä
sun ostin werihiel, hikiwerel, Kärsein,
kuolin edestäs.

7. Wirutin sun, puhkar pesin: Kastes en-
sin: Hawas sidoin, paransin: Kaswatin sun
sylimäni, kylimäni: Otin lauman lambasi.

8. Sinull' sääsin, ruumin ruor Beren
juomar, Taiwan lasten lautumell'; Byo
hän Hengen Opettajar, Pyhittäjäx, Joh-
dattajar annan wiel.

9. Beelsebub nyt polje alas, muista
walas, Kuule, kuule lambani! Synnin
tielä pojes pala! hmo! hala, Kiennä
minun seuraani.

10. Woi kus' olen? mitä kuulen? minä
kuolen. Kuka on mun wimmannut? Ku-
ka sowais silmän sannall' synnin sonnall'
Kuka on mun riiswannut?

11. Kuma sussi on mun pettän, on mun
werdt

wetän Raubian kadoturen tiell'; Wot! kus'
löydän sen, kuin taita minua autta, Su-
den suusta kerran wies?

12. Sielu parka! älä karka, älä ol' ar-
ka Minä autan, wapahtan: Minä aina
kadonneita, eryneitä Taiwan tielle talutan.

13. Maatia Jesu! äänes kuulen, tygös
tulen, Tulen tygös Paimenen! Synnin
tiellä minua käännä, wedä wäännä, Käy-
män tietä elämän.

14. Ah! mä rietas runa olen, kat-
sahd puolen, Jesu! pese, puhdistä, Sokiä,
sairast, raadollista, murhellista, Jesu wa-
lais! wirwota.

15. Noitan silmän Jesu! puoles eläis',
kuolleis': Katse minua Paimenen! Sie-
lun, ruumin suojel, warjel, pidä tallell',
Talut tygös Taiwan.

Neliäs.

Spet minua Herra! Että monin ker-
ran, Taidan sinua, Sydämeštän kii-
tä, Sinuun itsen kiihtä, Bahwist mi-
nua, Armos suur, se minull', juur Woima
kallis kuollon hetkell', Apu pahall' retkell'.

2. Sinun kashwos walo, Lunastajan jalo!
Olkon tyköän: Sydämeštän halaan, Jesu!
perääs palaan, Kallist korwas tänn: Tah-
to mull'; waan woimaa suld, Kerjän raut-
ka, jokapaitas, Auta Jesu rakas!

3. Tahto

3. Tahto minull' Iisä, Sitä pyhdän
Iisä! Nimes kunnia. Herra! tule, wah-
wist, Satan tykön ahdist Sieluni parhas;
Autä tääll', Ett' saisin siell', Kaunis elä-
witten maasa, Usu kunniasa.

4. Etsi Herra lastas! Kaitse myös lam-
mastas, Vänell' suloisell' Suden häjyn ki-
dast, Lemma tuonen riidast Kädel' ar-
moisell', Herra! aut' Sun Poikas kaut'
Nijn m'ä taidan olla rauhas, Kuole-
man waitt' kauhas.

Wijdes.

Sinull' Jesu! puhdas sydän suo,
Sun Henges walo minull' suo,
Pois minust synnit ahdistä, Mua
totudesas wahwista.

2. Sun etees owen awajan, Käy ty-
gön, sinua halajan, Woimallas täytä sy-
dämen, Mua kijnnit sihen yhtehen.

3. Ett' Nimes suurta kunniaa, Woin
edes autta, Jumala! Mun sielun synnin
wioist pääst, Ja kowan kuollon hädäs sääst.

4. Mun kanzan setso sodasa, Mua wah-
wist uskos, toiwosa, Mull' Iisä hywä kär-
simys, Pois poista wastoinkäymisyks.

5. Aut unhotaisin turhuden, Pyrkisin
perän autuden, Ja wijmeiseldä taiwahas
Katsella saisin kunnias.

Kuudes.

Sun lohdutuksen Jesu Christ! Mun
toivon, autuden wiisist, Sinua
kijtan edest hywydes, Täll huo-
men hetkell sydämeist, Etts mennem yön
mun suojelit, Ja waaroist kaikist warjelit.

2. Sun kätees tänäpäin ja ain, ^{M^{rs}}
annan Jesu armiain! Mun sielun, ruu-
min, kunnian, Mun puolisan ja wanhim-
ban, Kans lapsen talon, kartanon, Ja
kaikk kuin minull' annet on.

3. Sinun Engelis muna warjelson, Kaikk
waarat poijes poistakon; ^{All'} anna tuo-
loon Jumala Mun äkilliseen joutua, Mut
ettän ensist latuisin, Ja tygös käändy
taidaisin.

4. Sinun wälewällä kädelläs; Minua
warjell kaikesa hädäs, ^{All'} an mun syn-
neis nukkua, Ja ijäisesti hukkua; wään aut
ett kaikki askaren, Sun kunniares laitteleit.

5. Suo wielä Jesu armias! Ett' löy-
dyisin ain walwomas, Ett kuollon hetke
mutstaisin, Synneistän itsen suistaisin, Ja
joka hetki kuoleman, Ajattelistin joutuwan.

6. Kutsu wijmeiseldä lopun tuo, Mun
wanwan pääll', ja minull' suo, Ett tah-
tos jälken autuan, Pois nukun uskos Ju-
malan, Se on mun sielun toivoitus,
Kunll' ^{J^h}ä! näyrä rukous.